

JUSTITISMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 22. maj 2012
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Anne Berg Mansfeld-
Giese
Sagsnr.: 2012-0030-0521
Dok.: 326528

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 350 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 3. januar 2012. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).

Morten Bødskov

/

Carsten Madsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 350 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes redegøre for, hvilke retningslinjer der eksisterer for samarbejde, og hvordan konkrete ansvarsområder er fordelt, mellem kommune, politi, krisecenter og skadestue, når en voldsramt kvinde ønsker at forlade en voldelig ægtefælle/samlever, samt hvordan praksis for udmøntningen af disse er lokalt i de enkelte kommuner og politikredse.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”1. Rigspolitiet kan oplyse, at polititjenestemænd som led i udførelsen af stations- og patruljetjeneste ofte kommer i kontakt med vidner, forurettede og gerningsmænd i situationer, der vedrører samlivsrelateret vold.

Ved tilrettelæggelsen af politiets grunduddannelse lægges der derfor stor vægt på, at politiet i sådanne situationer er i stand til at varetage opgaverne professionelt over for alle parter. Under uddannelsen er der således stor fokus på vejledning, støtte og rådgivning af bl.a. forurettede, børn og andre ofre for vold, ligesom de politistuderende uddannes til at være hjælpsomme samt service- og ansvarsbevidste i de situationer, som de forventes at skulle løse under deres praktiske politiarbejde.

2. Efter retsplejelovens § 742, stk. 2, påhviler det politiet efter anmeldelse eller af egen drift at iværksætte en efterforskning, når der er rimelig formodning om, at et strafbart forhold, som forfølges af det offentlige, er begået.

Politiets og anklagemyndighedens behandling af sager om samlivsrelaterede personfarlige forbrydelser er nærmere beskrevet i Rigsadvokatens Meddelelse nr. 3/2008 (revideret i maj 2011).

I meddelelsen er bl.a. anført, at det i sager om samlivsrelateret vold mv. kan være vanskeligt for den forurettede at indgive politianmeldelse mod en person, som den forurettede enten har eller har haft en tættere følelsesmæssig relation til. Det bør derfor ikke alene bero på den forurettede, om der fra samfundets side skal gribes ind over for personfarlig kriminalitet, og politiet skal derfor være særlig opmærksom på undersøgelse af tilfælde, hvor der kan være udøvet personfarlig kriminalitet i samlivsrelationer.

Det fremgår endvidere, at når der er indledt en efterforskning, skal politiet hurtigst muligt vejlede forurettede om reglerne for beskikkelse af bistandsadvokat, om adgangen til at få påkendt borgerlige krav under straffesagen, om muligheden for at få erstatning og godtgørelse fra staten efter lov om erstatning til ofre for forbrydelser og om muligheden for at få støtte ved en of-ferrådgivning.

Retningslinjer for denne vejledning findes i Rigsadvokatens Meddelelse nr. 8/2007 om vejledning, orientering og underretning af forurettede i straffesager, udpegning af en kontaktperson for forurettede og vidner mv.

Der kan endvidere være grundlag for at vejlede forurettede om muligheden for udlevering af overfaldsalarm. Denne ordning er primært rettet mod kvinder, der har været udsat for vold fra en tidligere samlever eller ægtefælle, og hvor der foreligger en særlig risiko for nye voldelige overfald mod den pågældende.

Endelig kan der også være grundlag for at vejlede om mulighederne for at bortvise sigtede fra hjemmet og for at meddele den pågældende tilhold og evt. opholdsforbud i medfør af lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning.

Det fremgår af den nævnte lov, at afgørelse om tilhold, opholdsforbud og bortvisning træffes af politidirektøren. Senest samtidig med en afgørelse om bortvisning skal politiet underrette kommunen om sagen.

Ved underretning af kommunen skal endvidere sendes oplysninger og dokumenter i sagen, herunder elektronisk lagrede data, der er nødvendige for de sociale myndigheders behandling af sagen.

Hvis den forurettede har skader, der skønnes at kræve lægebehandling, kan politiet yde forurettede bistand til at komme under behandling hos en læge. Politiet vil herefter – efter forurettedes forudgående samtykke – indhente en lægeattest til brug for sagen.

Rigspolitiet kan i øvrigt oplyse, at det af Rigsadvokatens Meddelelse nr. 3/2008 fremgår, at politiet generelt bør være opmærksom på muligheden for at inddrage de sociale myndigheder i sagen, således at der ydes en aktiv og socialt orienteret bistand til parterne på så tidligt et tidspunkt som muligt.

3. På politiets grunduddannelse undervises i flere forløb i behandlingen af sager om samlivsrelateret vold. I undervisningen, der foruden egne lærerkræfter forestås af eksterne eksperter, gennemgås relevant materiale om forebyggelse og straffor-

følgning i sager om samlivsrelateret vold samt anvendelse af andre sanktioner, herunder bortvisning og tilhold.

Politiskolen har desuden et særligt samarbejde med Dansk Kvindesamfunds Krisecenter. Alle politistuderende besøger og modtager et to timers foredrag og rundvisning på et krisecenter, hvilket giver de studerende indblik i og forståelse for arbejdet med kvinder, der har været udsat for fysisk eller psykisk vold mv. samt de særlige hensyn, der i den forbindelse skal tages til disse ofre.

Alle studerende aflægger ligeledes et besøg på Center for Sexuelle Overgreb, hvor de studerende bl.a. modtager undervisning vedrørende samlivsvoldtægts ofre. I den forbindelse introduceres socialrådgivning samt psykologisk hjælp til ofrene på centrene.”

Der kan endvidere henvises til Justitsministeriets besvarelse af 23. november 2011 af spørgsmål nr. 76 (Alm. del), hvor politiets uddannelse i håndteringen af samlivsrelateret vold er nærmere beskrevet.

Hvad angår de ansvarsområder, som henhører under de sociale myndigheder, sundhedsmyndighederne mv., må Justitsministeriet henvise til de relevante ressortministerier.